

Despre procedeele de expresivitate artistica in poezia Rugaciune de Octavian Goga

Fiecare dintre mijloacele artistice utilizate de autor concorda cu ideea poetica, de la tonalitatea religioasa necesara unui astfel de demers si pana la definitia finala a operei viitoare:

Tentatia de a prezenta propriile framantari (si de a-si ignora astfel menirea de constiinta sociala) capata rezonante, de pacat biblic. Ideea este exprimata cu ajutorul unor metafore cum ar fi: "In drum mi se desfac prapastii, / Si-n negura se-mbraca zarea"; "In pieptul zbuciumat de doruri / Eu simt ispitele cum sapa, / Cum vor sa-mi tulbure izvorul/ Din caresufletul s-adapa".

Destinul tragic al romanilor transilvaneni este conturat in termeni de rezonanta elegiaca: "durerea", "jalea", "lacrimile", "amarul", "truda". Aceleiasi idei i se subordoneaza imaginea vizuala de mare relief: "Cu umeri garbovi de povara", reprezentandu-i pe "umilitii" care "gem" in umbra istoriei, ca in Purgatoriu.

Tot ceea ce este legat de rolul poetului ca mesager si profet al colectivitatii, isi gaseste exprimarea in metafore dramatice: a poetului - pelerin; a viforului, a furtunii, a cantarii, a patimilor. Aceleiasi idei i se subordoneaza epitetele din primele doua versuri, antitezele din strofa a IV-a si expresia de nuanta arhaica si regionala "oranduie-mi cararea".

Visul de libertate si prevestirea unor razbunari viitoare sunt exprimate prin atat de romanescul "dor" ("doruri fara leacuri") si, respectiv, expresia: "Durerea (lor) infricosata" - cu rezonante apocaliptice.